

der mig kun over, at Socialdemokratiets Ordfører i Dag saa aldeles bestemt har taget Afstand fra Betragtninger af den Art.

Jeg bringer en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat det foreliggende Lovforslag, og kan tilsige ham, at al den Støtte, som den Gruppe, jeg tilhører, kan yde i denne Sag, skal Ministeren ikke komme til at savne. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse i dette Ting.

H. L. Møller: Den ærede Ordfører for Regeringsflertallet her i Salen har allerede henvist til, at sidste Gang et Forslag om Ministeransvarlighed blev behandlet her i Tinget, var i Samlingen 1895—96, og det var i Forbindelse med et Grundlovsforslag. De to Forslag bleve indbragte samtidig af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Grundlovsforslaget gik ud paa at indføre Ændringer i Grundlovens §§ 25 og 53 for at umuliggøre provisoriske Finanslove, og Forslaget til en Ministeransvarlighedslov sluttede sig nøje til Grundlovsændringen. Det blev den Gang erkendt fra alle Sider, kan jeg nok sige, at der var den nøjeste Sammenhæng mellem begge Forslag. Der var for det første Enighed om, at man maatte naa en Forstaaelse af de mest omstridte Punkter i Forfatningen vedrørende Bevilningsretten, før der kunde gives en Ministeransvarlighedslov, som kunde blive til nogen væsentlig Nytte; men det blev fremdeles erkendt, at Enighed om de omstridte Punkter i Grundloven, særlig Bevillingsparagrafferne, kun kunde naas ved Ændringer i selve Grundloven, men ikke ved Beslutninger udenfor Grundloven, hvorved der blev fastslaaet bestemte Fortolkninger af disse omstridte Paragraffer. Det synes mig nu at være en ganske rigtig Betragtning; at Fortolkning af tvivlsomme Punkter i Grundloven ikke kan gives paa bindende Maade i almindelig Lovs Form, og det glæder mig, at ogsaa det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), saavidt jeg har forstaaet ham, deler denne Betragtning. Forslagsstilleren, det ærede Medlem for Kalundborg, udtalte den Gang følgende: „De, som ville søge selvstændig Hjælp“ — nemlig lige overfor Krænkelser af Bevilningsretten — „i en Ansvarlighedslov, ere

i Virkeligheden hjælpeløse, thi en saadan Hjælp kan kun søges i Grundloven,“ og jeg kan tilføje, at Ordføreren for det daværende Venstrereformparti, C. Hage, erklærede sig ganske enig med Forslagsstilleren i denne Opfattelse. Jeg vil endvidere anføre, at da C. Hage i næste Samling sammen med flere Medlemmer af Reformpartiet indbragte Forslag til Ændringer i Grundlovens Bevillingsparagraffer, 25, 48 og 49, udtalte han: „At den lange og oprivende Strid, vi have gennemlevet, ikke vil kunne finde sin endelige Afslutning uden gennem forfatningsmæssig udtagne Bestemmelser, er noget, hvori sikkert de færreste ikke ville være enige.“ Og da han igen i den følgende Samling, 1897—98, paa ny fremsatte et Grundlovsforslag, hed det igen, at „en betryggende Ordning af vore rystede Forfatningsforhold er en nødvendig Betingelse for et fremtidig sundt politisk Liv“.

I Henhold til disse Betragtninger, som altsaa den daværende Ordfører for Venstrereformpartiet ogsaa delte, blev det af det ærede Medlem for Kalundborg indbragte private Forslag om Ministeransvarlighed henvist til det samme Udvalg som hans Forslag om Grundlovsændringerne, og dette Udvalg udtalte i sin Betænkning med Hensyn til Ministeransvarlighedslovsforslaget, at dette selvfølgelig ikke kunde gennemføres, før der var opnaaet Enighed om Grundlovsforslaget.

Rigtigheden af dette Standpunkt, som den Gang, saa vidt jeg kan se, blev tiltraadt fra alle Sider: først en Grundlovsændring og derefter en Ministeransvarlighedslov, forekommer mig nu i alt væsentligt at være indlysende. Men det viser sig jo, hvad der fremgaar af det, den ærede Ordfører for Regeringsflertallet har udtalt i Dag, at dette Standpunkt nu er forladt af Venstre. Jeg erindrer dog, at under Forhandlingerne om Forandringen af Grundlovens § 32, der førtes for nogen Tid siden her i Salen, kom der en Udtalelse fra Ordføreren for Folketingets Venstre, det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann), en Udtalelse, som gik ud paa, at man i hvert Fald fra den Side ikke helt var bleven fremmed for den Tanke, som alle Parter nærrede for 10 Aar siden. Jeg skal citere disse Udtalelser af det ærede